

Sygn. akt XII C 1197 / 19

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2020 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu XII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Krzysztof Rudnicki**

po rozpoznaniu w dniu 30.03.2020 r.

we Wrocławiu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Banku S.A. w W.**

przeciwko **K. B.**

o zapłatę 122 809, 44 zł

oddala powództwo.

XII C 1197 / 19

UZASADNIENIE

(...) Bank S.A. w W. w dniu 10.12.2019 r. wystąpił w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanej K. B. 122 809,44 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 07.10.2019 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 26.02.2016 r. pozwana zaciągnęła zobowiązanie wobec powoda – między stronami została zawarta umowa pożyczki nr (...). Na podstawie wymienionej umowy pozwana zobowiązała się m.in. do terminowej spłaty określonej sumy pieniężnej na rzecz powoda. W związku z nienależytym wykonywaniem przez pozwaną zaciągniętego zobowiązania umownego (brak terminowego regulowania wpłat), skutkującym naruszeniem warunków w/w umowy, zadłużenie powstałe na tle jej realizacji w dniu 07.10.2019 r. zostało postawione w stan pełnej wymagalności. Pismem z dnia 09.10.2019 r. pozwana została wezwana do spłaty wymagalnego zadłużenia pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Jako że wezwanie do zapłaty nie odniosło oczekiwanego skutku, gdyż zadłużenie nie zostało spłacone, powód podjął decyzję o konieczności wystąpienia przeciwko pozwanej z powództwem o zapłatę. Na potrzebę powództwa działając w oparciu o art. 95 ust. 1 prawa bankowego powód w dniu 10.12.2019 r. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych banku nr (...). W treści rzeczzonego dokumentu wskazana została wysokość oraz struktura zadłużenia ciężąca na pozwanej z tytułu zawarcia oznaczonej umowy, jak również sprecyzowane i podane zostały szczegółowe wyliczenia należności odsetkowych, stanowiących element tego zadłużenia.

Powód podał, że na objętą pozwem kwotę 122 809, 44 zł składają się następujące należności:

1. niespłacony kapitał w kwocie 116 901, 46 zł,
2. odsetki umowne w kwocie 2 747, 42 zł,

3. odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 3 152, 76 zł,

4. opłaty umowne w kwocie 7,80 zł.

Postanowieniem z dnia 18.12.2019 r., VI Nc-e 2364567/19, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu, w następstwie stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew oraz nie zajęła stanowiska w sprawie w inny sposób.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie mogło zostać uwzględnione, nawet mimo wydania w sprawie wyroku zaocznego.

Stosownie do art. 339 § 1 kpc, sąd może wydać wyrok zaoczny na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany w wyznaczonym terminie nie złożył odpowiedzi na pozew. Pozwana, której prawidłowo doręczono odpis pozwu, nie złożyła odpowiedzi na pozew w terminie.

Zgodnie z art. 221 kpc pozwany nie może odmówić wdania się w spór co do istoty sprawy, chociaż wniósł zarzuty formalne. Brak odniesienia się przez pozwaną do przedmiotu sprawy oznacza bierną postawę procesową, co skutkuje z mocy art. 339 § 1 kpc wydaniem w sprawie wyroku zaocznego.

Zgodnie z art. 339 § 2 kpc w takim przypadku, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o faktach zawarte w pozwie lub pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed posiedzeniem, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Sąd doszedł do przekonania, iż w okolicznościach tej sprawy, z uwzględnieniem jej przebiegu i czynności podjętych, a przede wszystkim niepodjętych przez pełnomocnika powoda, zachodzą istotne wątpliwości co do zasadności żądania pozwu.

Po przekazaniu sprawy z Sądu Rejonowego Lublin - Zachód pełnomocnik powoda został wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu i usunął te braki, tj. uiszczył opłatę oraz wykazał umocowanie do reprezentowania powoda.

Pełnomocnik powoda nie uzupełnił jednak pozwu o dokumenty mające stanowić podstawę wykazania roszczenia.

W pozwie wniesionym z dnia 10.12.2019 r. pełnomocnik powoda wskazał listę dowodów, na której znajdowały się: umowa pożyczki z dnia 26.02.2016 r., wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 10.12.2019 r. oraz wezwanie do zapłaty z dnia 09.10.2019 r. wraz z pocztowym potwierdzeniem nadania.

Do dnia wydania w sprawie wyroku zaocznego pełnomocnik powoda nie złożył wymienionych dokumentów. Tym samym przedstawienie stanowiska procesowego powoda ograniczyło się do wyłączenie do podniesienia twierdzeń co do pewnych okoliczności faktycznych, bez poparcia ich jakimkolwiek materiałem dowodowym.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 kpc, wedle którego strony są zobowiązane przedstawiać dowody, oraz art. 232 kpc stanowiący, że strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W imieniu powoda z pozwem wystąpił zawodowy pełnomocnik, który powinien być świadomy zasad prowadzenia procesu cywilnego i występowania w nim w charakterze strony. Sąd w składzie rozpoznającym sprawę uważa, że powód jako zastępowany przez zawodowego pełnomocnika powinien wykazać się należyłą aktywnością dowodową i w zakresie dowodów z dokumentów powinien je należycie zaoferować i przedstawić sądowi. Przedstawienie dowodów w rozumieniu art. 3 i 232 kpc oznacza w przypadku osobowych źródeł dowodowych należyte ich oznaczenie, tj. wskazanie

imion, nazwisk i adresów świadków, a w przypadku dowodów z dokumentów po prostu ich złożenie do akt sprawy w załączeniu do pisma procesowego albo podczas rozprawy. Powód tego nie uczynił.

Jak wskazał Sąd Okręgowy w Warszawie w uzasadnieniu postanowienia z dnia 03.06.2016 r., XXIII Gz 524/16, w interesie powoda leży uzupełnienie wcześniej złożonego pozwu przez dołączenie wymienionych w nim dowodów w celu osiągnięcia celu procesu w postaci uwzględnienia powództwa. Powód powinien dołączyć wskazane wcześniej dowody, mając na względzie skutki procesowe wynikające z tzw. ciężaru wspierania postępowania (art. 6 § 2 kpc) i sankcje przewidziane w art. 207 i 217 kpc, których stosowanie wiąże się z rygorem pomijania spóźnionych twierdzeń i dowodów oraz konsekwencje związane z nieudowodnieniem swoich twierdzeń w postaci oddalenia powództwa.

Trzeba zwrócić uwagę, że w ramach dokonanej w 2013 r. nowelizacji art. 505³⁷ kpc po przekazaniu sprawy z sądu elektronicznego sąd właściwy według zasad ogólnych kieruje do powoda jedynie wezwanie do usunięcia braków pozwu o charakterze ściśle formalnym – wykazania umocowania i uiszczenia brakującej opłaty – pod rygorem umorzenia postępowania. Ustawodawca zrezygnował z wzywania do uzupełnienia pozwu przez złożenie wymienionych w nim dokumentów pod tym samym rygorem. Oznacza to, że brak załączników do pozwu utracił charakter braku formalnego skutkującego umorzeniem postępowania w sprawie. Dowody mające stanowić załączniki do pozwu powód może złożyć wraz z pismem usuwającym braki formalne w trybie art. 505³⁷ kpc, wraz z innym pismem procesowym albo na rozprawie, jednakże pod znacznie dalej idącym i istotniejszym rygorem – oddalenia powództwa.

Pełnomocnik powodowego Banku nie wykorzystał wskazanych możliwości. Nie złożył dokumentów wymienionych w pozwie jako załączniki i dowody ani w piśmie uzupełniającym pozew ani później w formie pisma procesowego. Wskazane zaniechanie może skutkować wobec powoda wyłącznie negatywnie, niezależnie od postawy procesowej pozwanej.

W ocenie Sądu Okręgowego nawet w ramach wyrokowania zaocznego i przy uwzględnieniu dyspozycji art. 339 § 2 kpc nie jest wystarczające samo przywołanie twierdzeń co do okoliczności faktycznych – w taki sposób, jak to zostało przywołane w pozwie. Pozew został sformułowany hasłowo, powód nie sprecyzował wielu istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności. Nie wskazał, w jakiej wysokości i na jaki okres została pozwanej udzielona pożyczka, nie wiadomo, czy kapitał 122 809, 44 zł to kapitał pierwotny czy pozostały do spłaty po uiszczeniu którejkolwiek z rat. Nie wiadomo, na jakiej podstawie zadłużenie stało się wymagalne w dniu 07.10.2019 r. Nie wiadomo, w jaki sposób zostały naliczone odsetki umowne – powód przedstawił w pozwie jedynie wyliczenie odsetek za opóźnienie.

Powód wyraźnie wskazał w pozwie, że wysokość oraz struktura zadłużenia, a także szczegółowe wyliczenie odsetek, zostały przedstawione w wyciągu z ksiąg rachunkowych banku mającym stanowić załącznik do pozwu. Tego dokumentu – mającego w sprawie istotne znaczenie – Sąd również nie otrzymał.

W tej sytuacji należy zakwestionować postrzeganie uwiarygodnienia twierdzeń pozwu co do istnienia i wysokości zobowiązania pozwanego wobec powoda jako wystarczającego w rozumieniu art. 339 § 2 kpc.

Sąd Okręgowy konsekwentnie wyraża prezentowane stanowisko, podobnie jak we wcześniejszych sprawach z udziałem powodowego Banku (XII C 1405/18, XII C 34/19, XII C 448/19, XII C 666/19), zakończonych prawomocnymi wyrokami zaocznymi.

Powyższy wniosek prowadzi do oddalenia powództwa, o czym Sąd orzekł w sentencji wyroku zaocznego.